

Woord vooraf

De eerste blik op de *Publications* van dit jaar zal voor iedereen een verrassing zijn. Conform het beleid van Koninklijk Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap om een herkenbare huisstijl te voeren, is ook het jaarboek in een nieuw jasje gestoken. Eenzelfde omslag tooit nu eveneens de *Maasgouw* en het *Limburgs Tijdschrift voor Genealogie*. Tegelijk zijn logo en vormgeving volgens dezelfde stijl gemoderniseerd op alle drukwerk en op de website van het Genootschap.

Het is niet de eerste keer dat ons jaarboek veranderingen in de vormgeving ondergaat. Tot en met 1988 was de omslag dof grijs, daarna modern glanzend grijs, maar nog altijd met slappe kaft, een kaft die in 1998/1999 van grijs blauw werd, om vanaf 2005 een harde kaft te worden. In 1996 deed de kleurendruk zijn intrede (toen nog slechts voor enkele bladzijden), maar sinds 2006 is het jaarboek geheel full color.

Veel veranderingen dus aan de vormgeving, maar aan de inhoud verandert uiteraard niets. De *Publications* blijft het medium waarmee ons Genootschap de leden degelijke wetenschappelijk verantwoorde bijdragen over de regionale geschiedenis van onze provincie Limburg wil blijven aanbieden.

Het gebeurt wel eens dat een onderzoeker na afronding van zijn onderzoek nog een vondst doet. Dat overkwam prof. Paul Nève, die in dit jaarboek twee nog onbekende dertiende-eeuwse Maastrichtse schepenakten publiceert.

Het artikel van Gerard Venner is een landelijke primeur. Nog nooit is er iets geschreven over de zegels van aflaatbrieven. Het gaat hier over aflaatbrieven van 1284 en 1298 voor Tongeren, Maastricht en Venlo.

Onbekend was ook de tekst van het Verdrag van Sittard van 1519. Enkele kroniekschrijvers hadden het wel vermeld, maar Peter Schulp en ontdekte in Wenen de tekst. Hij publiceert hier de tekst en plaatst het geheel in zijn historische context.

Ook in dit jaarboek geven we de gelegenheid aan een jong historicus om een eerste studie te publiceren. Tom Eerkens, fris afgestudeerd aan de Universiteit van Leuven, bespreekt aan de hand van bewaard gebleven correspondentie uit de achttiende eeuw de relaties tussen kinderen en ouders binnen een adellijke familie in het land van Loon.

De erudiete Roermondse notaris Charles Guillon was in de negentiende eeuw een verwoed verzamelaar van oudheden. Hij verzamelde ook boeken. Peter Thissen gaat na of hij daarbij ook een plan of een beleid had.

Rolf Hackeng neemt ons mee ver buiten de provincie Limburg, naar andere werelddelen, in de voetsporen van Edmond Regout, telg van de bekende Maastrichtse familie van industrielen, die enkele wereldreizen maakte naar de Verenigde Staten en enkele aziatische landen. Hij schreef vaak brieven naar huis, en maakte veel foto's.

Maar er zijn ook onderzoekers die van andere provincies naar Limburg toe komen. Leo Verhart vertelt over de bijzondere interesse die archeologen uit Groningen hebben getoond voor Limburg, met name voor de vuursteenmijnen in Rijckholt.

En in de Habetslezing van 2017 vraagt prof. Peter Nissen aandacht voor het kloosterleven in Limburg, en pleit voor een verantwoorde geschiedschrijving, nu er in Limburg zoveel religieuze instellingen verdwenen zijn.

De redactie van de *Publications*